

Bediüzzaman, iman'a ve Kur'an' a hizmetin öğrencilerinin omzuna konduğunu söylemiş midir? Her Risale-i Nur'u okuyan kişi Bediüzzaman'ın öğrencisi midir?

"Dostun hassası ve şartı budur ki: Kat'iyen Sözlere ve envâr-ı Kur'âniyeye dair olan hizmetimize ciddî taraftar olsun; ve haksızlığa ve bid'alara ve dalâlete kalben taraftar olmasın; kendine de istifadeye çalışsın."

"Kardeşin hassası ve şartı şudur ki: Hakikî olarak Sözlerin neşrine ciddî çalışmakla beraber, beş farz namazını edâ etmek, yedi kebâiri işlememektir."

"Talebeliğin hassası ve şartı şudur ki: Sözleri kendi malı ve telifi gibi hissedip sahip çıksın ve en mühim vazife-i hayatiyesini onun neşir ve hizmeti bilsin."(1)

Yukardaki ifadelerde Üstad Hazretleri **dost, kardeş** ve **talebeliğin** özelliklerini sıralamış. Bu şartlarda insanın kaldıramayacağı kadar zorluklar yoktur. Burada göze çarpan en önemli husus, dost ve kardeş olma şartlarının zaten İslam'ın emir ve yasakları olmasıdır. Üstat buna ilave olarak bizden sadece Risale-i Nur'u kendi malımız ve telifimiz gibi telakki edip, neşri için gayret etmemizi istemiştir.

Elbette talebeliğin de çekirdekten ağaca kadar derece ve mertebeleri vardır. Biz belki ağaç gibi olmaya güç yetiremeyiz, ama çekirdek gibi bir dereceye de pekala ulaşabiliriz. Bu yüzden keskin bir hat çizip, talebelik budur, gerisi talebe olamaz demek, yanlış olur. Ama talebeliğin asgari şartlarına uymak zorunluluğu vardır. Ondan sonrası insanın gayret ve azmine bakar.

"Madem ihlâsta mezkûr hassalar gibi çok nurlar var ve çok kuvvetler var. Ve madem bu müthiş zamanda ve dehşetli düşmanlar mukabilinde ve şiddetli tazyikat karşısında ve savletli bid'alar, dalâletler içerisinde bizler gayet az ve zayıf ve fakir ve kuvvetsiz olduğumuz halde, gayet ağır ve büyük ve umumî ve kudsî bir vazife-i imaniye ve hizmet-i Kur'âniye omuzumuza ihsan-ı İlâhî tarafından konulmuş. Elbette, herkesten ziyade, bütün kuvvetimizle ihlâsı kazanmaya mecbur ve mükellefiz. Ve ihlâsın sırrını kendimizde yerleştirmek için gayet derecede muhtacız. Yoksa, hem şimdiye

kadar kazandığımız hizmet-i kudsiye kısmen zayi olur, devam etmez; hem Şiddetli mes'ul oluruz."(2)

Bu zamanda iman ve Kur'an hizmeti, Allah'ın ihsan ve ikramı eseri olarak bu asrın hekimi olan Üstad Hazretleri ve talebelerinin omzuna verilmiş. Bu hakikat diğer cemaat ya da tarikatların hizmet etmediği anlamına gelmez. Burada ifade edilen mana, asrın sorunlarına ilaç ve reçete olma noktasıdır ki, Risale-i Nurlar bu asrın ilacı ve reçetesi hükmündedir.

Dipnotlar:

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Altıncı Mektup, Dördüncü Mebhas](#)

(2) bk. [Lem'alar, Yirmi Birinci Lem'a](#)